

CLXXV.

Forslag til Lov

om

Tillæg til Lov om Vands Afledning og Afbenyttelse af 28. Maj 1880.

(Fremsat i Landstinget den 4. Maj 1927 af Landbrugsminister *Madsen-Mygdal*).

For de Pengebidrag, der paahviler Vandløbsinteressenter i Henhold til Bestemmelserne i §§ 24, 29, 33, 39 og 48 i Lov om Vands Afledning og Afbenyttelse af 28. Maj 1880, og som efter de nævnte Lovbestemmelser kan inddrives ved Udpantning, haves samme Fortrinsret i vedkommende Ejendom som tilkommer de paa faste Ejendomme hvilende kommunale Skatter.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I §§ 24, 29, 33 og 39 i Lov om Vands Afledning og Afbenyttelse af 28. Maj 1880 er det foreskrevet, at Pengebidrag til et offentligt Vandløbs Regulering og Vedligeholdelse m. v. i Mangel af godvillig Betaling kan inddrives ved Udpantning. Det har altid været fast antaget i Praksis, at der for disse Bidrag haves Fortrinsret i vedkommende Ejendom ligesom for kommunale Skatter, skønt en udtrykkelig Bestemmelse herom mangler i Modsætning til andre Bestemmelser i Vandløbslovgivningen, hvor en saadan Fortrinsret udtrykkelig indrømmes, f. Eks. Loven af 28. Maj 1880 § 55, saaledes som denne er affattet ved Lov Nr. 128 af 19. April 1907, og Lov Nr. 347 af 2. Juni 1917 § 4.

Tilsvarende Bemærkninger som de her

Forelagte Lovforslag m. m.

anførte gælder ogsaa de i § 48 i Lov om Vands Afledning og Afbenyttelse af 28. Maj 1880 omhandlede Udgifter, der paahviler Vandløbsinteressenter som Følge af en af Vandsynsmændene afsagt Kendelse eller et for Synsmændene indgaaet Forlig angaaende et privat Vandløb.

Denne Uklarhed i Vandløbslovgivningen, hvor Fortrinsretten i nogle Tilfælde har udtrykkelig Hjemmel i Loven og i andre Tilfælde ikke, er ikke blevet fjernet ved de tidligere Love og er i det hele taget opstaaet som Følge af denne Lovgivnings successive Tilblivelse; men da nu Lov om Tinglysning af 31. Marts 1926 § 4 har foreskrevet, at Anlægsbidrag, bl. a. til Afledning af Vand, der ved offentlig Foranstaltning er paalagt en Ejendom, skal